

Mediācija pārrobežu ģimenes lietās - Īrija

2017. gada Mediācijas likums nereglamentē tieši pārrobežu mediāciju, un saskaņā ar šo likumu mediācija visos gadījumos ir brīvprātīga. Šā akta noteikumus piemēro tad, ja mediācija pārrobežu strīdos ģimenes tiesību lietās notiek Īrijā.

2017. gada Mediācijas likums <http://www.irishstatutebook.ie/eli/2017/act/27/enacted/en/html> stājās spēkā 2018. gada 1. janvārī. Likuma noteikumi veido visaptverošu tiesisko regulējumu, lai veicinātu strīdu risināšanu ar mediācijas kā tiesvedības alternatīvas palīdzību. Likuma pamatmērķis ir veicināt mediāciju kā dzīvotspējīgu, efektīvu un lietderīgu tiesvedības alternatīvu, tādējādi samazinot tiesāšanās izdevumus, paātrinot strīdu izšķiršanu, kā arī mazinot spriedzi un pārmētumus, ar ko bieži nākas saskarties tad, ja lietu izskata tiesā.

Likumā:

- ir paredzēti vispārīgi principi attiecībā uz mediācijas īstenošanu, ko veic kvalificēti mediatori (6.–8. iedaļa);
- ir paredzēts ieviest mediācijas prakses kodeksu, kas jāievēro kvalificētiem mediatoriem (9. iedaļa);
- ir noteikts, ka mediācijas procesā pušu savstarpējā saziņa ir konfidenciāla (10. iedaļa);
- ir paredzēta turpmāka iespēja izveidot Mediācijas padomi, kas pārraudzīs šīs jomas attīstību (12. iedaļa);
- ir noteikts, ka solisitoriem [zemākā ranga advokātiem] un baristriem [advokātiem, kam ir tiesības uzstāties augstākajās tiesās] ir pienākums ieteikt strīdā iesaistītajām pusēm apsvērt mediācijas kā strīda izšķiršanas līdzekļa izmantošanu (14. un 15. iedaļa);
- ir paredzēts, ka tiesa pēc savas vai pēc strīdā iesaistīto pušu iniciatīvas var aicināt puses apsvērt mediācijas kā strīda izšķiršanas līdzekļa izmantošanu (16. iedaļa);
- ir noteikta mediācijas ietekme uz noilgumu un noilguma termiņiem (18. iedaļa);
- ir norādīts, ka, lemjot par šā likuma 16. iedaļā minētās tiesvedības izdevumu segšanu, tiesa — ja tā uzskata, ka tas ir taisnīgi — var ņemt vērā tiesvedības puses jebkuru nepamatotu atteikumu apsvērt mediācijas izmantošanu vai šāda ierosinājuma neapsvēršanu vai puses jebkuru nepamatotu atteikumu apmeklēt mediāciju vai mediācijas neapmeklēšanu, ja tiesa ir izteikusi pusēm aicinājumu atbilstīgi šā likuma 16. iedaļai (20. un 21. iedaļa).

Likuma darbības joma aptver visas civillietas, kuras var ierosināt tiesā, neskarot dažus izņēmumus, kas noteikti šā likuma 3. iedaļā.

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Vairbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Lapa atjaunināta: 02/12/2019